

A B A T A L L A D O I N C I O

Lema: M. Randulfe

Na terra irmá do Caurel,
nos torreóns isolados
do castelo de Carbedo,
o Príncipe asturiano
recibe a nova da morte
do usurpador Mauregato
e o varil fillo de Fruela
retorna aos seus lares patrios;
que a viuda reina Adosinda
anceia velo coroado
e o rei Bermudo Primeiro
trocóu xa os talares hábitos
por armaduras guerreiras,
lanzas, ielmos e vasallos
pra desinzar os camiños
do futuro rei dos cántabros.

Compangando artes de guerra
co estudo de libros sagros
enclaustróuse Alfonso en Mieres
durante dous longos anos
e cando o pío Bermudo,
cumpridos os seus degaros,
rebordante de ledicia
volve ao retiro monástico,

.../...

os combatentes afoutos
e o nobre pobo cantábrico
aclaman ao novo rei
Alfonso Segundo o Casto,
que vence ao Abd-ar-Rahmán
e, sen vagar nen descanso,
avanza na reconquista
dos territorios cristianos.

Tras da batalla de Oviedo
as hostes do Califato
son derrotadas en Lutos
polo guerreiro soberano
que chega a terras luguesas
e, na Catedral postrado,
implora a Deus que abenzoe
aos destemidos galaicos.

Nas vizosas veigas do Incio,
nos picutos de alabastro,
acarón das fontes férreas,
nos máis extremos recantos,
os fonchos fillos de Mahoma
queiman, matan, fan estrago.

- A media Lúa en Moroso,
na veiga o Sino Cristiano;
as choias arrevoaban
agoirando malos fados -

Oitocentos vintetrés
Na sua atalaia, ufanos,
Mahumud e os sarracenos
coidáñse fortes e a salvo;

.../...

pero as mesnadas de Alfonso
non temen pragas nen raios
e encetan a dura loita
contra o invasor mahometano.

Enxurrada de guerreiros,
troupeleo de cabalos,
os anceiosos galaicos,
valentes e afervoados,
baten con lanzas de ferro
nos infieles africanos.
Inzase o ceo de frechas
e as espadas de milagro,
forxadas na Ferreiría,
tínguense de sangue islámico
sementando de cadavres
a fortaleza do Castro.
Na Pena dos Cabaleiros
e no mosteiro de Samos,
nas serras outas e bravas,
nas devesas e nos agros,
nas veigas do río Cabe
e nas vagoadas do Mao
ecóan os aturuxos
dos victoriosos cristianos.
Namentras, o rei Alfonso,
cos abades e vasallos,
reza unha oración de gracias
ao Apóstol Señor Sant-Iago.

=====
.....